

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 7To/2/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8622010217
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tobiaš
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:8622010217.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tobiaša a sudcov JUDr. Vladimíra Monoka a JUDr. Evy Rešatkovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 10.04.2024, v trestnej veci proti obžalovanému A. B. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), c) Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bardejov sp. zn. SK-1T/19/2022 zo dňa 27.10.2023 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

obžalovaný A. B. C. D. E. B., nar. XX.XX.XXXX v F., trvale bytom G. XX, okr. B., t. č. u rodičov H., I. J. XXXX/XX, okr. Galanta,

sa uznáva za vinného, že

ako otec maloletej K., nar. XX.XX.XXXX, v G., okr. Stropkov ani ide neplnil si voči nej vyživovaciu povinnosť, ktorá mu bola uložená rozsudkom Okresného súdu Bratislava III, č.k. 37P/27/2019-22 zo dňa 23.05.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 12.06.2019, a to v sume 70,- eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám jej matky L. I. s výnimkou plnení vykonaných do dňa 10.04.2024 v sume 1.750,- eur, a tak za obdobie od júla 2020 (vrátane) až do 20.03.2023 na výživnom dlhuje sumu 560,- eur, hoci trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II č. k. 3T/130/2019-114 zo dňa 13.01.2020, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 08.02.2020, bol uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona,

teda

najmenej dva mesiace v období dvoch rokov neplní z nedbanlivosti zákonnú povinnosť vyživovať iného a tento čin spáchal závažnejším spôsobom, teda po dlhší čas a hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacov za taký čin odsúdený,

čím spáchal

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), c) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zákona.

Za to mu súd ukladá

Podľa § 207 ods. 3 Tr. zákona s prihladnutím na § 36 písm. l), § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona výkon trestu odňatia slobody podmiennečne o d k l a d á a podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona u r č u j e skúšobnú dobu na 2 (dva) roky.

Podľa § 50 ods. 2 Tr. zákona u k l a d á povinnosť v skúšobnej dobe podľa svojich schopností zaplatiť zameškané výživné.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom uznal Okresný súd Bardejov obžalovaného A. B. vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), c) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zákona na skutkovom základe, že

- ako otec maloletej K., nar. XX.XX.XXXX, v G., okr. Stropkov ani ide neplnil si voči nej vyživovaciu povinnosť, ktorá mu bola uložená rozsudkom Okresného súdu Bratislava III, č.k. 37P/27/2019-22 zo dňa 23.05.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 12.06.2019, a to v sume 70,- eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám jej matky L. I. s výnimkou plnení vykonaných do dňa 25.10.2023 v sume 1.600,- eur, a tak za obdobie od júla 2020 (vrátane) až doposiaľ na výživnom dlhuje sumu 1.200,- eur, hoci trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II č.k. 3T/130/2019-114 zo dňa 13.01.2020, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 08.02.2020, bol uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona.

Za to mu podľa § 207 ods. 3 Tr. zákona, s použitím § 36 písm. l) Tr. zákona, § 38 ods. 2, 3 Tr. zákona uložil trest odňatia slobody vo výmere 1 roka a podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona ho pre výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom strázenia.

Proti tomuto rozsudku ihneď po jeho vyhlásení a poučení o možnosti podania opravného prostriedku, priamo na hlavnom pojednávaní, podal odvolanie obžalovaný, pričom uviedol, že podáva odvolanie v celom rozsahu, toto však následne písomne neodôvodnil.

Na základe takto riadne a včas podaného odvolania preskúmal krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného čiastočne možno považovať za dôvodné.

Rozsudok napadol odvolaním iba obžalovaný, vychádzajúc aj z obsahu podaného odvolania a skutočnosti, že obžalovaný vo veci urobil vyhlásenie o vine, mal krajský súd za to, že bolo podané odvolanie iba obžalovaným a iba vo výroku o uloženom treste, teda nezistiac chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku, preskúmal tento napadnutý rozsudok v tomto výroku o treste, no vzhľadom na ustanovenie § 122 ods. 13 Tr. zákona považoval za potrebné upraviť aj znenie skutku tak, aby zohľadňovalo úhrady výživného zo strany obžalovaného ku dňu prijatia vyhlásenia obžalovaného o vine podľa § 257 ods. 7 Tr. poriadku 20. marca 2023 a dňu rozhodovania krajského súdu o odvolaní obžalovaného 10.04.2024.

Z obsahu predmetného spisu, ale aj dôvodov napadnutého rozsudku plynie, že okresný súd vo veci vydal trestný rozkaz dňa 12.01.2023, proti ktorému bol podaný odpor zo strany obžalovaného. Následne okresný súd na hlavnom pojednávaní konanom dňa 20.03.2023 po tom, čo obžalovaný urobil vyhlásenie

o vine v zmysle § 257 Tr. poriadku a kladne odpovedal na otázky uvedené v ustanovení § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Tr. poriadku, prijal jeho vyhlásenie a dokazovanie k vine obžalovaného vykonával len v rozsahu preukázania výšky dlžného výživného. Postupom podľa § 269 Tr. poriadku prečítal ako listinný dôkaz podanie splnomocnenca na č. I. 207 spisu. Vychádzajúc z obsahu tohto písomného podania zo dňa 25.10.2023 mal okresný súd za preukázané, že za obdobie, ktoré bolo predmetom tohto konania, ku dňu rozhodovania súdu prvého stupňa, mal obžalovaný na výživnom zaplatiť k rukám oprávnenej spolu 1600,- eur a celková suma vykonaných úhrad do 25.10.2023 bola vo výške 1420,- eur a v tomto smere oproti obžalobe upravil skutkovú vetu rozsudku.

Na základe vyhlásenia obžalovaného o vine súd vykonal tiež dôkazy súvisiace s výrokom o treste, teda tiež postupom podľa § 269 Tr. poriadku prečítal listinné dôkazy a to aktuálny odpis registra trestov, správy k osobe obžalovaného, výpis z ústrednej evidencie priestupkov a správnych deliktov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, oboznámil obsah spisu Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 3T/130/2019. Z týchto dôkazov plynie a poukazuje na to aj súd prvého stupňa v dôvodoch napadnutého rozsudku, že obžalovaný trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 3T/130/2019 zo dňa 13.01.2020, právoplatným dňa 08.02.2020, bol uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 2 rokov, teda do 09.02.2022, súčasne mu bola podľa § 50 ods. 2 Tr. zákona uložená povinnosť počas skúšobnej doby zaplatiť zaostané výživné. Prvostupňový súd teda konštatoval, že teraz stíhanej trestnej činnosti sa mal dopustiť počas plynutia skúšobnej doby. U obžalovaného zistil súd prvého stupňa jednu poľahčujúcu okolnosť spočívajúcu v priznaní a úprimnej ľútosti (§ 36 písm. l) Tr. zákona), predchádzajúce odsúdenie nehodnotil ako priťažujúcu okolnosť, pretože toto zakladalo zákonný kvalifikačný znak trestného činu podľa § 207 ods. 3 písm. c) Tr. zákona. Po úprave hornej hranice trestnej sadzby uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere jedného roka nepodmienečne s odôvodnením, že odsúdený už bol v minulosti za obdobný trestný čin odsúdený, ten istý trestný čin začal páchať už v podstate po piatich mesiacoch od právoplatnosti predošlého odsúdenia a svojím konaním naplnil až 2 kvalifikačné znaky trestného činu podľa § 207 ods. 3 Tr. zákona a to tým, že ho spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas, a že ho spáchal, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený.

Po predložení predmetného spisu na odvolacie konanie krajský súd vo veci opakovane vytýčil termín verejného zasadnutia a na verejnom zasadnutí konanom dňa 10.04.2024 doplnil dokazovanie, oboznámil postupom podľa § 269 Tr. poriadku správu splnomocnenca oprávnenej zo dňa 09.04.2024 o celkovom plnení výživného. Z uvedenej správy vyplynulo, že od januára 2023 obžalovaný pravidelne platí určené bežné výživné a navyše uhradil aj prevažnú časť dlžného výživného za obdobie od júla 2020 (vrátane) do momentu vyhlásenia obžalovaného o vine, teda do 20.03.2023. Celkove za vyššie uvedené obdobie mal obžalovaný uhradiť 33 splátok po 70 eur, teda sumu 2310,- eur, pričom z konštatovaných správ splnomocnenca oprávnenej plynie, že nad rámec bežného výživného uhradil dlžné výživné vo výške 1750,- eur. Neuhradených na zmeškanom výživnom zostalo 560,- eur. V zmysle týchto dôkazov a z nich plynúcich záverov krajský súd aj upravil skutkovú vetu rozsudku.

Krajský súd ďalej poukazujúc na ustanovenie § 34 Tr. zákona hodnotil rovnako ako súd prvého stupňa poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, kde ako poľahčujúcu okolnosť vyhodnotil priznanie sa obžalovaného k spáchaniu trestného činu a jeho oľutovanie (§ 36 písm. l) Tr. zákona), zohľadnil aj tú skutočnosť že obžalovaný v súčasnej dobe riadne pravidelne platí bežné výživné, podstatným spôsobom znížil výšku zameškaného výživného za žalované obdobie. Vo veci Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 3T/130/2019 dňom 09.02.2024 nastala fikcia v zmysle § 52 ods. 3 Tr. zákona. Aj z tohto dôvodu nastali nové okolnosti, ktoré odôvodňovali zmenu skutkovej vety a právnu kvalifikáciu konania obžalovaného, avšak vzhľadom k tomu, že dňom 20.03.2023 nastali v dôsledku vyhlásenia obžalovaného o vine následky uvádzané v § 257 ods. 5 Tr. poriadku, krajský súd k úprave skutku a právnej kvalifikácie v tomto smere nepristúpil. Ďalej ako to konštatoval už aj súd prvého stupňa v dôvodoch napadnutého rozsudku vzhľadom k tomu, že teraz stíhaný trestný čin má nedbanlivostný charakter, neprichádzala do úvahy aplikácia § 49 ods. 2 Tr. zákona.

Na základe týchto bližšie rozpísaných nových skutočností krajský súd dospel k záveru, že účel trestu tak ako ho má na mysli ust. § 34 Tr. zákona možno v tomto štádiu konania u obžalovaného dosiahnuť aj trestom nespojeným priamo s jeho výkonom. Obžalovanému rovnako ako súd prvého stupňa uložil

trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonnej trestnej sadzby vo výmere jedného roka, výkon tohto trestu mu však podmiennečne odložil a určil skúšobnú dobu v trvaní 2 rokov.

Podľa názoru krajského súdu takýto druh trestu, aj jeho výmera, spĺňa všetky požiadavky uvádzané v § 34 Tr. zákona. Zohľadňuje spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, už spomínaný pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti nápravy, tiež zohľadňuje aj potrebu individualizácie ukladaného trestu a umožňuje obžalovanému naďalej riadne plniť výživné voči maloletej dcére. Na posilnenie naplnenia účelu uloženého trestu krajský súd uložil v rámci povolenia podmiennečného odkladu výkonu trestu odňatia slobody v zmysle § 50 ods. 2 Tr. zákona obžalovanému povinnosť, aby v skúšobnej dobe podľa svojich schopností zaplatil zameškané výživné. Splnenie tejto povinnosti bude následne súčasťou skúmania súdu v zmysle § 50 ods. 4 Tr. zákona, či sa obžalovaný osvedčil alebo či sa uložený, podmiennečne odložený trest odňatia slobody vykoná. Zásadné teda budú zistenia, či obžalovaný viedol v skúšobnej dobe riadny život, ale tiež, či splnil uloženú povinnosť zaplatiť zameškané výživné.

Na základe vyššie uvedených dôvodov potom krajský súd postupom podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku sám rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku rozsudku.

Rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.